

Milí přátelé, bratři a sestry,

Pán Ježíš zaslubuje, že když se k Němu přiblížíme, tak nejenže bude uhašena žízeň naší duše, ale naše nitro se dokonce stane pramenem živých vod. „**Jestliže kdo žízni, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.**“ V těchto slovech nám Pán Ježíš vlastně ukazuje, jak žít požehnaný život v Boží blízkosti.

Jsem vděčný, že jsem mohl s některými z našeho sboru být na konferenci Summit v Brně. A že jsme tam mohli být občerstveni. Přítomno bylo 600 účastníků ze 14ti denominací z celé naší republiky. Byli jsme vyučováni a povzbuzováni. Společně jsme uctívali Boha a byli jsme vyzýváni otevřít se Duchu svatému. Vnímali jsme silně Boží přítomnost. A slyšeli jsme svědectví mnohých pastorů o jejich zlomenosti před Bohem, o mnohých jejich zápasech, o jejich vyčerpání. A velmi se mne dotýkala jejich prožitá slova, že **Bůh nestojí nejvíc o naši službu, ale především o naše srdce.** Nejde o to, abychom se Bohu zalíbili svým výkonem, ale o to, abychom spočívali v Jeho přítomnosti a poznávali, že On už si nás oblíbil. Že Jeho láska k nám je velmi silná a není závislá na tom, co děláme.

A abychom to mohli poznávat, tak je potřeba na každý den přicházet do hlubšího obecenství s Pánem Ježíšem. To ovšem ale není jen si přečíst zamyšlení na každý den, krátce se pomodlit a tím to končí. Můžeme být sečtělí, jak chceme, můžeme studovat Bibli i jinou duchovní literaturu, ale bez hlubšího vztahu s Bohem nebudeme zakoušet tu sílu Božího života. Protože **litera zabíjí, ale Duch dává život.** Nestačí být jen křesťan teoretik, který ví, co se má dělat, ale nějak to vlastně nežije, protože to nevychází z jeho nitra. A nestačí žít dlouhodobě z nějakého zážitku, který jsem prožil s Bohem včera. Tak jako **Izraelci potřebovali na poušti na každý den novou čerstvou manu, tak každý z nás potřebuje na každý den nový život vycházející z Krista.** Izraelci, kteří si nabrali many do zásoby, tak víme, že již na druhý den zapáchala. A aby naše křesťanství nezapáchalo, tak nestačí žít jen z minulosti. A ani nestačí se jen těšit na budoucnost, že až jednou se ty věci naplní. Pán nás vyzývá žít s Bohem a čerpat od něj dnes. Žít v Boží přítomnosti tady a teď. Na každý den.

Uvědomil jsem si, bratři a sestry, že i já to tak někdy mívám. Že zůstávám na povrchu a tím pádem na suchu. A mnoho věcí pak dělám z vlastních sil. A pak tomu chybí ten pravý život. Pak tomu chybí ta živá voda. Pán Ježíš ale zaslubuje, že nejen naši žízeň uhasí, ale že v našem nitru, v našem srdci, nebude poušť. On chce měnit tvé i mé srdce z vyprahlé pouště na oázu, na zavlažovaný sad. U proroka Izajáše 32,15 čteme úžasné zaslíbení: **Až bude na nás vylit z výše duch, poušť se stane sadem a sad bude mít cenu lesa.** A víte, co je úžasné? Že tato slova skutečně nemusíme číst, až jednou na nás bude vylit. Protože o Letnicích už Duch svatý vylit byl. A je tady. Je přítomen v tomto světě. Duch svatý nám byl dán. A podobně jako Bůh vymyslel na této zemi kyslík, který dýcháme, tak nám dává svého Ducha. Když nám kyslík schází, hluboce se nadechneme a je dobře. A tak jak otevřeme svá ústa a své nozdry k nadechnutí, tak můžeme otevřít své srdce k nadechnutí Ducha svatého. A tak, jestli jsi sevřený úzkostí, jestli se dusíš, nebo jestli jsi na suchu a cítíš se jak vyprahlá poušť, pak se nadechni svým srdcem a čerpej ten Boží dech. Jestli je tvé srdce prázdné, vyprahlé, bez lásky, bez radosti a bez pokoje, a jestli si připadáš jako člověk, který se plazí po poušti a už je vyčerpán, pak je tu skutečně pro tebe ta radostná zpráva, že ne jednou, až, ale dnes, dnes se to může změnit. Stačí jen požádat Ducha svatého, aby naplnil tvé srdce. Stačí se Mu jen otevřít a prosit Ho, aby vešel do celého tvého života. Aby začal tvůj život měnit. Co je ale důležité, že tak jako našim plícím nestačí jeden nádech na dlouhou dobu, tak potřebujeme dýchat svým srdcem Božího Ducha také neustále. Někdy mi přijde to naše křesťanství, jako kdybychom měli jen omezenou zásobu kyslíku a tak si ho šetříme na horší časy. A tak jsme přidušení. Bůh nám ale chce říct, dýchej z plných plic, a otevři své srdce na plno. Mé zdroje nejsou omezené, mé síly neubývají a vždycky bude pro tebe dostatek.

Bratři a sestry, Bůh nechce, abychom zůstali bez života a abychom byli na suchu. On nás zve do svých hlubin, do svých živých vod, které přinášejí život. Ovšem jít do hlubin Božích znamená nezůstávat na povrchu, ale před Pánem se opravdu ztišit, věnovat tomu určitý čas. Uvědomit si, že to není čas, který já z povinnosti mám odevzdat Bohu. Tak to vůbec není. Je potřeba si uvědomit, že čas, který na každý den věnuji ztišení a spočinutí v Bohu, je prospěšný především pro mě. A že to není v žádném případě ztracený čas. Ale právě ten nejdůležitější! A když z tohoto času učiníte prioritu číslo jedna, pak věřte, že zvládnete pak i to ostatní, co máte naplánováno a mnohem lépe. Bez stresu a v Božím požehnání.

Co mi přijde jako velmi krásný obraz, tak to jsou ta slova Pána Ježíše: „**Jestliže kdo žízni, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.**“ Pán Ježíš tato slova prohlásil uprostřed židovských svátků stánků. Ty byly spojeny s tím, že kněží obřadně vylévali vodu na

oltář v chrámu. Ale protože na chrámově hoře voda nebyla, tak ji tam museli pracně nosit z rybníku nahoru do kopce. A přesně takové je naše křesťanství, když žijeme z vlastních sil a nepustíme k tomu Duchu svatého. Náš život je upachtěný, upocený, vyčerpaný. Naše křesťanství je pak udřené a nepřitažlivé, protože v něm není ten pravý Boží život.

V tom prvním čtení jsme četli, u proroka Ezechiele, jak byl ve vidění veden Božím poslem. A popis toho, co zakoušel, když se nechal Božím poslem vést, mi přijde jako zaslíbení i pro nás, když se necháme vést Duchem svatým. Když mu budeme skutečně naslouchat. On tak říká: **Přivedl mě (posel) znovu ke vchodu do domu (do chrámu). A hle, zespodu prahu domu vytékala k východu voda; průčelí domu je totiž obráceno k východu a voda tekla dolů zpod pravého boku domu na jižní straně oltáře.** I naše cesta, když chceme přijít k Bohu, má začít u oltáře. Co je ale radostné, že v tuto chvíli už na tom oltáři nemusí být prolita žádná krev! Proč? Protože za všechen lidský hřích byla jednou provždy prolita krev Beránkova. Krev Pána Ježíše Krista. A tak se nemusíme donekonečna kát a obviňovat. Přesto je ale důležité začínat svou každodenní modlitbu právě „u oltáře.“ Abychom si připomínali Kristovu zástupnou oběť, ale taky abychom se očišťovali z nové špíny, do které jsme šlápli. Naše hříchy jsou všechny odpuštěny, i ty které teprve učiníme, přesto je potřeba se ale **očistit od hříchů, které se nás tak snadno přichytí.** A k tomu již stačí ta pomyslná živá voda, která vyvěrá zpod oltáře. Už ne tedy krev, ale očišťující a životadárná voda Ducha svatého.

Chceme-li ale být plni Božího života a nezůstat jen na povrchu a na suchu, pak je potřeba se dále nechat vést Božím Duchem. A Ezechiel se nechal poslem vést. **Když odcházel ten muž na východ, měl v ruce měřicí šňůru. Odměřil tisíc loket a provedl mě vodou; vody bylo po kotníky.** Někomu možná stačí jen zavlažit kotníky, ale to moc užítku nepřinese. Ezechiel se nechal vést dál. **Znovu odměřil tisíc a provedl mě vodou; vody bylo po kolena. Odměřil další tisíc a provedl mě; vody bylo po bedra.** Tady vidíme již pět stádií duchovního života. Být na suchu, anebo jen u oltáře, být v živé vodě Ducha svatého po kotníky, po kolena, a ještě po bedra. V jakém stádiu se zrovna nacházíš? **Odměřil ještě tisíc a potok nebylo možno přebrodit; voda vystoupila a muselo se v ní plavat; byl to potok, který se už nedal přebrodit.** To je, milí přátelé, nádherné podobenství, jak se ponořit do Boží lásky. Vždyť ve vodách Boží lásky je možno nalézt mnohé uzdravení. Jak je psáno dále: **„Tato voda odtéká do východního obvodu, teče dolů do Araby a vlévá se do moře. Tam, kde vtéká do moře, stávají se vody zdravými.** Mrtvé moře v Izraeli vysychá, a není v něm život, ale Bůh má moc vzkřísit život tam, kde už je zcela mrtvo. Boží vody uzdravují zraněnou duši, dávají světlo tam, kde je tma. **Každý hemžící se živočich bude žít všude, kam se vlévá potok. A ryb bude velmi mnoho. Neboť kam se vlévají ony vody, tam se vody moře stávají zdravými a zůstane naživu všechno tam, kam se ten potok vlévá.** Jak je, milí přátelé, důležité chodit nabírat sil do té Boží lázně. A víte, jak je to v lázních? Tam jsou to vody, které mají v sobě důležité minerály a soli. A i o tom zde je řeč: **A však jeho bažiny a mělčiny nebudou ozdraveny, bude se tam získávat sůl.** Víme, přátelé, že život není lehký a každý máme své neuzdravené ostny. Máme prosit o jejich uzdravení. Avšak pokud se tak nestane, pak je třeba si uvědomit, že Bůh si vybral do svých plánů nás nedokonalé lidi. Se svými slabostmi a nedostatky. Avšak právě skrze tyto nedostatky, skrze různé těžké zkoušky víry, se můžeme v pokoře stávat tou opravdovou léčivou solí pro tento svět. A nejen to. Je úchvatné, jak v tom vidění je vlastně odhalený princip i pro poslání církve. A tím je získávat pro Krista a pro věčný život další a další. **I postaví se u něho rybáři; od Ěn-gedí až k Ěn-egljajimu se budou rozprostírat sítě. Ryb rozličného druhu bude velmi mnoho jako ryb ve Velkém moři.** Když, milí přátelé, necháme ve svých životech proudit vody Božího Ducha, tak se budou dít zázraky. Tam budou přicházet noví lidé, kteří budou toužit po Kristu. Možná nám to může připadat jako pohádka, anebo jako vidění toho, co bude jednou v nebi. Zvláště když čteme ještě ten poslední verš: **Na obou březích potoku vzejde rozličné ovocné stromy, jemuž nebude vadnout listí, jež nepřestane plodit, ale každý měsíc přinese rané plody, neboť vody, které je zavlažují, vytékají ze svatyně. Jeho ovoce bude sloužit za pokrm a jeho listí jako lék.“**

Milí přátelé, bude tohle všechno až jednou v nebi? Anebo se to může dít v našich životech i v našem sboru? Pán Ježíš říká: **„Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.“** A evangelista Jan k tomu dodává: **To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili.** A tak pojď k Ježíši, pojď blíž a otevři se víc pro Ducha svatého a tvůj život, tvé srdce, tvá řeč bude přinášet ovoce a život. Amen. Modlitba píseň 575

Slovo poslání: Římanům 8, 5-11

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen píseň 585